

halvány képtelenség

hitelesítse elvárásait
mielőtt kísétál a forgóajtón
mikor meglátja
a rugalmatlan lángok szennyét
a hamut fuldokolni
a tisztásra néző kandalló téglaporában
és kitalálja mire jó a tarajos sül tuskéje
nehogy közömbösséget színlelve
valaki más tegye meg

mintha az a másik is olvasna
a közeli tenger hullámaiban
látná amint a könnyörtelen patak
elnyeli a pedáns nőgyűlölő
véres maradványaitól
eldugult aljas darálót
aki
vándorbotját a halotti kunyhóban
a szűz koldusnőben feledte
kivehető harmadik szemével együtt
ami
lehunyva nem volt soha

Poós Zoltán

A tenger

Örülni olyan, mint amikor besüt a nap,
mégis felkapcsolva hagyod a villanyt.
Egy régi fotót nézel, családi ebéd –
az eszcájgon most élesebb a fény.
Feltűnik egy tekintet is, ami képes
kisimítani a tengert, de nem bír el
a gyűrött asztalterítővel.

Örülni olyan, mint nyugtázni a kerten
átvonuló rovarok forgalmát. Felismerni
a fát az erdőben, amely elsőként
küzdötte fel magát a talajból, hogy

aztán a kezdet legyen
a megsokszorozott fényben.

Olyan vagy, mint aki kinövi a gyászt,
és épp nyúlna valami cél felé, de akkor
rájön: minden helyrehozhatatlan, és
már csak az önfeláldozás segíthet.
Körülvesz a gyomok növényi dühe.

Örülni olyan, mint felismerni a tengert
a kád vizében. Dédelgetni egy kis
örömet, amiről tudod: nem nő fel soha,
mégis örülni. Örülni annak, hogy egy-
valamire megtanítottak. Hogy óvatosan
azzal a tengerrel. Nincs az a tiszta
víz, amibe ne lehetne belefulladásni.

Ecsédi Orsolya

hibátlan

mint repedések a hibátlan poháron
a zuhanás előtt egy fél pillanattal
így vagyunk mi is még önmagunk feleim
negyedeim nyolcadaim és a többi
egészek a törtben míg fehér karjaink
mint az orvosok némán összehajolnak
a gépen baljós képlet ábrázolódik
iksz egyenlő valamivel de nincsen ok
aggodalomra várjunk míg többet tudunk
pár adattal és a te lelkeddel és a
te lelkeseden száradó nedves szemekben
némán összehajoló törött bizalom
töretlen a nyugalmi energiában
mindig a hallgatás a hibátlan válasz
az ígéret hogy felszabadul időben
feleződő nyolcadaim negyedeim
feleim önmagunk pár adat vagyunk és
pár repedés ami hibátlanra kívül
a föld ma is megfordul önmaga körül